

ทันประเด็น

โดย : กะบังลม

ม.44. รถไฟความเร็วสูงไทย-จีน เริ่มจับทิศทางถูกเข้าที่เข้าทาง

จากที่หลายฝ่ายได้แสดงความเป็นห่วงนายกฯ “ประยุทธ์” เรื่องการใช้ ม.44 ซึ่งได้ฟังรัฐมนตรีคมนาคมให้สัมภาษณ์ก็ยังไม่ชัด ทำให้เมื่อวันศุกร์ที่ผ่านมา นายกฯ ต้องออกทีวีชี้แจงด้วยตนเอง 14 ข้อพูดแบบชัดๆว่าอะไรที่เป็นห่วง รัฐบาลให้คำมั่นสัญญาว่าที่ทำงานมา 3 ปี ประชุมร่วมมา 18 ครั้ง ไม่ว่าจะเรื่อง ให้จีนแค่ออกแบบ และควบคุมก่อสร้าง วัสดุก่อสร้างใช้ของประเทศไทยกว่า 90% ไม่มีเรื่องยกที่ดินให้จีนแน่นอน งานก่อสร้างนี้ตั้งแต่ร่างลงมงานโยธาจ้างผู้รับเหมาไทย ส่วนงานที่เราไม่ชำนาญ ไม่มีประสบการณ์เรื่องระบบรถไฟ ระบบอาณัติสัญญาณ ระบบไฟฟ้า อันนี้ให้ใช้เทคโนโลยีจีน พร้อมส่งการไปแล้วในเรื่องการที่จะให้สร้างเมืองใหม่ พื้นที่ประกอบธุรกิจเพื่อให้เกิดผลตอบแทนธุรกิจ เรื่องที่ยังติดอยู่บ้างที่อาจจะต้องแก้กฎหมาย เช่น การใช้พื้นที่รถไฟในการพาณิชย์ อันนี้อาจต้องมีการลงทุนแบบ PPP, หลายๆ ประเด็นส่วนความคุ้มค่าให้มองในภาพรวมอย่าเอาตัวค่าตัวมาเป็นตัวตัดสิน เพราะต้องคิดถึงผลประโยชน์ความคุ้มค่าของภาพรวม ในเรื่องการถ่ายทอดเทคโนโลยีเป็นเรื่องที่คุยกับจีนมาตั้งแต่เริ่มโครงการ

สุดท้าย นายกฯ ดูข้อร้องทุกข์ภาคส่วนมองในภาพกว้างไม่ว่าภาคประชาชน ประชาสังคม นักวิชาการวิศวกรต่างๆ ให้คำนึงถึงผลประโยชน์ในอนาคตด้วย ฟังกันแบบนี้จะยังงั้นหรือจะเชื่อนายกฯ ดูที่เข้ามาเพื่อแก้ไขปัญหามันเมืองหรือไม่เชื่อที่นายกฯ ดูว่ามา 14 ข้อคงต้องฟังแล้วเดินหน้ากันเพื่อประเทศไทยต่อไป

“กะบังลม” สรุปกันว่าตอนนี้ สภาวิชาชีพท่านก็สบายๆ ไปแล้ว ด้วยการที่จะวางแผนอภิมหาวิศวกรจีนตามเหมาะสมตามคำสั่ง ม.44 โดยเคร่งครัด ฟังจากหน่วยงานอื่นๆ ก็เห็นยังมีเสียงออกมาบ้าง

วันนี้ที่เห็นชัดๆ ก็น่าเป็น ชาวโคราชที่น่าจะได้ประโยชน์ชัดเจนจากการตัดสินใจของนายกฯ ดูลงมือก่อสร้างส่วนแรกในครั้งนี้นี้ แต่ก็ยังมีหลายสิทธิหลายเสียงที่ยังแปร่งๆ พูดกันไม่ชัดว่า เอาอย่างไรบ้าง ส่วนที่เชื่อผู้นำชาติพันนัยก็ฟังแล้วรับได้เมื่อรัฐบาลตัดสินใจเดินหน้าแล้ว ก็มามองกันว่าทำอะไรที่จะได้ประโยชน์สูงสุดกับชาติ เห็นมีวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยฯ หรือ วสท. เชิญผู้เกี่ยวข้องทั้งประธานสภา

คณบดีวิศวกรรมศาสตร์ นายกสมาคมระบบราง คณบดีวิศวกรรมศาสตร์จุฬาฯ ดร.สามารถ ราชพลสิทธิ์ สภาวิศวกร กลุ่มวิศวกร ออกมาเสวนากันในประเด็นเรื่อง “รถไฟไทยจีน ทำอย่างไรได้ประโยชน์ชาติสูงสุด” เห็นตอนแรกก็รอฟังว่าเอานักการเมือง ดร.สามารถ ราชพลสิทธิ์ ไปเสวนามาด้วยจะพูดในประเด็นไหน

ฟังวันนี้ ดร.สามารถ เสนอดีมีประโยชน์ว่ารถไฟความเร็วสูงควรทำให้ถึงหนองคายเพื่อต่อไปลาว ยาวถึงจีน ไปต่อเป็น one belt one road ท่านอื่นๆ ก็มี รศ.ดร.สุพจน์ เตชะไกรศรี คณบดีที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ความเห็นเรื่องการถ่ายทอดเทคโนโลยีฟังเข้าใจจับต้องได้

นอกนั้นก็พูดเหมือนเดิม คีย์เดิมไม่มีอะไรน่าสนใจใหม่ จะมีก็ทางนายกฯ วสท. ซึ่งเปิดเวทีให้เสนอความคิดเห็นกัน บอกว่าเห็นด้วยกับนักวิชาการหลายๆ ท่านที่มาพูดให้ชัดเรื่อง การถ่ายทอดเทคโนโลยีต้องเข้าใจให้ลึกซึ้งว่าจะทำแบบไหน ใครจะเป็นผู้รับเทคโนโลยี การจะรับเทคโนโลยีจะเอาขนาดสร้างตัวรถไฟความเร็วสูงกันเลย หรือจะเอาให้มันเหมาะกับที่ควรจะเป็น ก็เห็นมีหลายท่านเสริมอยู่ว่าตรงนี้ทำอะไรให้พอดีดีอย่าไปคิดเอาหมดเพราะเทคโนโลยีจีนที่เรามีสามสิบปี หากคิดจะซื้อหรือขอให้ถ่ายทอดเทคโนโลยีราคาที่จะลงทุนที่กลัวว่าจะไม่คุ้มค่าแล้วเห็นปันกันหนักหนาที่มันจะแพงขึ้นอีกก็เท่า

จับประเด็นได้ว่าเห็นพ้องต้องกันว่า เราควรเก็บเทคโนโลยีส่วนที่เป็นโอเพอเรชัน (Operation and maintenance) กับส่วนเทคโนโลยีการเดินทางได้ตรงนี้มาคิดว่าจะตรงที่เราที่พอที่จะดูแลมันต่อไปในอนาคตได้เองน่าจะพอ รวมทั้งวิศวกรไทยน่าจะจัดการทั้งออกแบบและก่อสร้างในส่วนงานโยธาได้ ขอให้รัฐบาลให้โอกาสที่ได้เข้าไปทำในส่วนที่เหลือ แต่ก็เห็นว่ายังมีกลุ่มวิศวกรบ้างที่คิดว่า วิศวกรไทยทำได้หมด รวมทั้งโครงการทำกันมาอย่างงี้ไม่เห็นตนรู้เรื่อง พูดไปไม่มีอดีตนายกสมาคมวิศวกรที่ปรึกษา วิสิทธิ์ อุทัยพงศ์ฯ ทวงการรถไฟฯ ที่มาสัมภาษณ์ด้วยเลยว่าที่ให้จีนมาออกแบบแล้วสัญญาที่จะจ้างผมยังจะจ้างอยู่ไหม เรียกน้ำตาความสมเพชคนทั้งห้อง บางคนสูงอายุน้อยกลายย้อนกลับไปเรื่องเก่าอีกแล้วว่ารรถไฟความเร็วสูงควรทำไม่ควรทำ ทำให้จีนทำทบทวนการศึกษากันดู

“กะบังลม” เริ่มสงสัยว่า หลายคนพูดนี้หวังชาติหรือกลัวตนเสียประโยชน์ วันนี้ถึงเวลาที่เรทุกคนในชาติจะต้องตอบตัวเองจะให้นายกฯ ดูเดินหน้าโครงการนี้หรือท่านจะรอให้นักการเมืองมาจัดการเปิดหน้าเปิดไฟกันให้ชัดเจนเลยครับ นายกฯ ดูจะได้เลือกถูกว่าคนไทยจะเอาแบบไหนว่ามาครับ ชักห่วงนายกฯ ดูน้อยลงแต่ที่ได้ฟังมาแล้ว ห่วงคนที่ไว้วางใจเพราะห่วงผลประโยชน์ตนมากขึ้น.